

[Petra Petersen.]

engang, da folk med respekt for sig selv syntes, at de absolut burde have kunstige tænder, men den tid er forlængst forbi. Det er selvfølgelig udmærket, at man, når de naturlige tænder ikke længere slår til, kan få en god protese, men reklameringsen for proteser er blevet meget overdrevet og har næsten givet folk det indtryk, at en protese er lige så god som de naturlige tænder, medens man i højere grad burde have bestræbt sig for at få folk til at bevare deres tænder. Vi finder det ganske udmærket, at man nu begrænser denne reklameringsen. Hvis man iøvrigt i al reklameringsen lod være at overdrive, ville det være en god ting, for vi er efterhånden kommet så langt ud med vore reklamer, at folk vanskeligt kan skelne mellem, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

Viggo Stareke: Også jeg vil gerne tilsi en velvillig behandling af de to lovforslag. Forslag til lov om ændring i lægeloven, der er ganske kortfattet, finder jeg rimeligt, og jeg kan tiltræde det.

Det noget større forslag til lov om udøvelse af tandlægevirksomhed er af de foregående ærede ordførere blevet gennemgået og analyseret, så at der ikke er meget nyt for mig at tilføje.

Jeg vil blot lige henlede den højtærede ministers opmærksomhed på § 3, stk. 2, hvor der tales om, at sundhedsstyrelsen skal fastsætte regler for iværksættelse af universel analgesi, og lidt længere nede tales der om universel anæstesi. Ville det ikke være praktisk at have danske oversættelser i loven ved siden af de græske ord, da ikke alle umiddelbart forstår rækkevidden af disse gloser?

Endelig synes der mig at være en uklarhed i de sidste linier i § 3, stk. 2, idet det ikke helt fremgår, hvad der egentlig menes med bestemmelserne om den universelle anæstesi. Der står, at den kun må iværksættes af eller i overværelse af en læge, og deri ligger egentlig, at det tillades tandlægerne, når blot der er en læge tilstede, at iværksætte den universelle narkose, den universelle anæstesi. Såvidt jer er underrettet, vil der enten til ministeren eller til det udvalg, som formodentlig bliver nedsat, ske en henvendelse fra anæstesiologerne,

narkosespecialisterne, hvori de vil fremføre deres sagkyndige synspunkter om dette spørgsmål. Jeg er fuldt opmærksom på, at der i lovforslagets bemærkninger står, at såvel lægeforeningen som sundhedsstyrelsen har givet tilslutning til denne formulering, men der består dog endnu problemer, som bør undersøges i udvalget.

Et af de brændende punkter er § 7, som berører en hel stands levevilkår. Jeg vil høfligt henstille, at man overvejer at finde et lidt mindre vaudevilleagtigt udtryk end de „konditionerende“ tandteknikere. Det er heller ikke et ord, som almindeligt forstås af jævne mennesker.

Såvidt jeg forstår dette lovforslag, er der almindelig enighed mellem både myndighederne, tandlægestanden, lægestanden og de konditionerende tandteknikere om, at man skal bevare, udvikle og fortsætte den håndværksmæssige side af tandteknikken, men at der skal finde en afvikling sted af det, man kunne kalde den kliniske side af den, idet tandteknikerne må formodes fra deres uddannelse at mangle kliniske forudsætninger for behandling af en række af protese problemerne. Hvor det drejer sig om en normal mund, som er blevet ryddet for tænder, er problemet måske enkelt, men hvor der er tale om bestemte former for, hvad man kan kalde let vanførehed, såsom overbid, underbid, sammentrængt tandstilling, som har givet en forkert opbygning af kæben, er selve protesebehandlingen et klinisk problem, som ikke er rent håndværksmæssigt. Man bør på dette som på andre områder komme bort fra, at visse folk kan give andre det indtryk, at de forstår sig på noget, som de i virkeligheden ikke har sat sig ind i, det, man i almindelighed kalder kvaksalveri. Såvidt jeg forstår, vil man ved bestemmelserne om annoncering væsentligt regulere og soignere dette problem, det vil altså sige, at annonceringen skal gøres mere enkel, objektiv og nøgtern, så den ikke giver publikum en forkert forestilling, ikke lokker dem til store, brutale indgreb, hvorved man rydder tænderne i en mund, medens en konservativ klinisk behandling ville kunne bevare de naturlige tænder. Det er jo noget, man ikke tidligere har været så opmærksom på; de kyndige folk på tandlægeskolen kan berette om mange skrækkelige eksempler på dårskab, der er begået, og betydelig